

Římsko-německý císař Fridrich II. přijímá slib věrnosti, který mu složil mladší král Václav, a potvrzuje Václavovi vládu v českém království se všemi právy a poctami.

Melfi, červenec 1231

ACRB I/1, s. 13–15, č. 7

In nomine sancte et individue trinitatis.

*Fridericus secundus divina favente clemencia
Romanorum imperator semper augustus,
Jerusalem et Sicilie rex.*

*Tunc imperialis fastigium sua rutilat dignitate
ac potencie sue scepra clarificat, cum ad
reges et principes, suo subiectos imperio, sue
radios claritatis effundit et ipsis paterna
regna munifica largitione confirmat.*

*Hinc est igitur, quod per presentem
augustalem paginam notum esse volumus tam
modernis quam posteris universis, quod cum
olym, vivente dilecto principe nostro Ottakaro
illustri Boemorum rege, recepto a dilecto
principe et affine nostro Watizlao, iuniori
rege, filio eius, homagio iuxta morem,
concesserimus ei tamquam primogenito de
innata liberalitate nostra regnum Boemie,
post eiusdem patris sui obitum ab imperio
possidendum, attendentes ad presens, rege
predicto O., patre ipsius, rebus humanis
exempto, qualiter ipse, dum vixit, nobis,
illustri Romanorum regi Henrico, karissimo
filio nostro, et imperio devotus extiterit, et
memoratus filius eius Watizlaus, rex iunior,
paterne devocionis erga nos, dictum regem,
filium nostrum, et imperium imitator et
successor existat atque iugiter grata et ardua
servicia exhibet et in antea exhibere poterit
graciora, nec non eciam ob maioris
dileccionis graciam, qua suo incremento
tenemur, cum illustrem reginam C., dilectam
consobrinam nostram, habeat feliciter in
consortem, concessionis dudum habite
munera liberaliter prosequentes, regnum
Boemie cum omni honore ac dignitate,
civitatis, castris, villis et terris eidem regno
pertinentibus et cum omni iure, quo dilectus
rex, pater eius, idem regnum racionabiliter
noscitur possedissee, imperialis auctoritatis
munimine confirmamus prefato Watizlao
iuniori rege tenendum et possidendum, sicut
tenere debet a nobis et imperio, presentis
privilegii auctoritate mandantes, quatinus
nullus princeps, dux, marchio, comes, legatus*

Ve jménu svaté a nerozdílné trojice. Fridrich druhý, z milosti boží císař Římanů, vždy rozmnožitel říše, král jeruzalémský a sicilský.

Císařská hodnost září svou vznešeností a rozjasňuje se odznaky své moci tehdy, když paprsky své slávy rozlévá mezi říši poddané krále a knížata a s otcovskou štědrostí jim potvrzuje (jejich) moc.

A tak tedy chceme, aby našim císařským listem bylo známo všem, jak současným, tak budoucím, že stejně jako jsme kdysi, za života našeho milého knížete Otakara, jasného krále Čechů, přijali rádně slib věrnosti od jeho syna, našeho milého knížete a příbuzného Václava, mladšího krále, a z vrozené laskavosti jsme mu coby prvorozenému udělili království české, které bylo po smrti jeho otce drženo říší, neboť jsme měli na paměti, že řečený král O(takar), otec jeho, než byl osvobozen od věcí lidských, prokazoval oddanost nám, jasnému králi Římanů Jindřichovi, nejdražšímu našemu synu a říši, a zmíněný syn Václav, mladší král, je napodobitelem a nástupcem otcovy oddanosti k nám, řečenému králi, našemu synu a říši, a (tak) nám bude neúnavně prokazovat obtížnou službu, kterou nám ve stálosti prokazoval již dříve, a protože chováme velkou lásku k příbuzenstvu, neboť jeho chotí se šťastně stala jasná královna K(unhuta), naše drahá sestřenice, po dřívějším souhlasu potvrzujeme řečenému Václavovi, mladšímu králi, z autority císařské moci království české se všemi poctami a důstojností, s městy, hrady, vesnicemi a zeměmi k onomu království náležejícími a se všemi právy, které jak známo rozumně držel řečený král, jeho otec, aby je měl a vlastnil tak, jak se sluší držbě od nás a říše,

nařizujeme autoritou tohoto privilegia, aby se žádný kníže, vévoda, markrabě, hrabě, legát, či jiná urozená nebo prostá osoba, církevní či

nullaque sublimis persona vel humilis, ecclesiastica vel mundana, contra presentis confirmationis nostre divalem paginam venire presumat; quod qui presumpserit, penam mille librarum auri se compositurum agnoscat, quarum medietatem curie nostre et reliquam parti passe iniuriam se noverit soluturum. Ad huius itaque nostre confirmationis memoriam et robur perpetuo valiturum presens privilegium fieri et bulla aurea typario nostre maiestatis impressa iussimus communiri. Huius autem rei testes sunt: Lando Reginus, Ja Capuanus et Marinus Barensis archiepiscopi, familiares et fideles nostri, ... Salernitanus et Pe Brundusinus archiepiscopi, R. Melfiensis et P. Rauellensis episcopi, frater Hermannus magister hospitalis sancte Marie Theotonicorum in Jerusalem, Gebardus de Arneysten, legatus in Ytalia, ... langravius de Luckimber, comes Gerardus de Saumes, Fridericus de Karo et Conradus de Smidilvelt, Manfridus marchio Lanzensis, Th. comes Acerrarum, Riccardus marescalcus, Riccardus camerarius, Henricus magne imperialis curie magister iusticiarius et alii quam plures.

Signum domini nostri Friderici secundi, dei gracia invictissimi Romanorum imperatoris semper augusti, Jerusalem et Sicilie regis. Acta sunt hec anno Dominice incarnationis millesimo ducentesimo tricesimo primo, mense Julii, quarte indiccionis, imperante domino nostro Friderico, dei gracia illustrissimo Romanorum imperatore semper augusto, Ierusalem et Sicilie rege, anno imperii eius undecimo, regni Jerusalem sexto, regni vero Sicilie tricesimo quarto, feliciter amen.

Datum in civitate Melfie anno, mense et indiccione pretitulatis.

světská, neodvážila vzepřít tomuto stvrzujícímu listu, a pokud by se odvážila, nechť je jí známo, že zaplatí pokutu tisíc liber zlata, z toho polovinu našemu dvoru a zbytek straně, které bylo způsobeno bezpráví.

K trvalé paměti a platnosti jsme rozkázali zhotovit toto privilegium a potvrdit je zlatou bulou v majestátním provedení.

Svědkové této věci jsou: Lando z Reggia, Ja(kub) z Capuy a Marinus z Bari, arcibiskupové, dvořané a věrní naši, (Caesar) Salernský a Pe(tr) Brindiský, arcibiskupové, R(oger) Melfský a P(etr) Ravellský, biskupové, bratr Heřman, mistr špitálu svaté Marie Němců v Jeruzalémě, Gebhard z Arnsteinu, vyslanec v Itálii, (Děpolt), lantkrabě z Leuchtenberku, hrabě Gerhard ze Salmu, Fridrich z Karowa a Konrád ze Schmiedelfeldu, Manfred, markrabě z Lancie, T(omás), hrabě z Acerry, Richard, maršálek, Richard, komoří, Jindřich, nejvyšší sudí císařského dvora a mnozí další.

Znamení našeho pána Fridricha druhého, z milosti Boží nepřemožitelného císaře Římanů, vždy rozmnožitele říše, jeruzalémského a sicilského krále. Stalo se léta od vtělení Páně tisícího třicátého prvního, v měsíci červenci, indikce čtvrté, císařství našeho pána Fridricha, z milosti Boží nejjasnějšího císaře Římanů, vždy rozmnožitele říše, krále jeruzalémského a sicilského, v jedenáctém roce jeho císařství, šestého v království jeruzalémském, třicátého čtvrtého v království sicilském, šťastně amen. Dáno ve městě Melfi, v roce, měsíci a indikci již řečených.